

ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۱۵ ریل

سوسیالیسم علمی و بینش توحیدی

سنگین، ایجاد است اسلامی برپایه توحید اجتماعی آزاد است ، دفع اخوت انسان، مبارزه علیه سرمایه سیطره‌های قدرت سیاسی و مالی در قیاس جهان (امریالیسم) در مقیاس جامعه (سرمایه‌داری بزرگ)، همه وجه شمارهای است که برای مدافعان توده‌ای مولد و زحمتکش، مفهوم وطلوبه است. براساس همین شمارها، نبرد برای رهایی از رژیم سرمایه‌داری وابسته سلطنتی (که آنرا در اصطلاح طوفان نامیدند) انجام گرفت و ملیه حاکمان امریالیستی این رژیم انجام می‌گیرد. این مبارزه نیز مورد تأیید و پشتیبانی است و ما خود در آن با تمام نیرو شرکت می‌کنیم. لذا ما تصور می‌کنیم که یک پایه فکری و مبنای جالبی برای تنظیم برنامه مشترک اصلاحات اجتماعی، بین هواداران سوسیالیسم علمی و طرفداران بینش توحیدی وجود دارد.

ما در گذشته نیز گفته‌ایم که حزب عوف ایران یک حزب سیاسی است و نه یک جریان مذهبی. زحمتکشان مسلمان برنامه این حزب را بسبب مبنای عادلانه‌اش که سود آنست، می‌پذیرند، بی‌آنکه متعقدات اسلامی خود را بکار گیرند. حزب فقط ترک این متعقدات را شرط قبول ضویت و پیروی از سیاست حزب قرار نیده، بلکه باین متعقدات، که ریشه‌های ژرف اجتماعی دارد، احترام می‌گذارد.

بینش روشن بین روحانیت مبارز و کسانی که در زیر پرچم این روحانیت به یکبارگی احشام عادلانه‌ای مشغولند، تصور می‌کنیم این مبنی حزب ما را درک می‌کند و به آن ارجح لازم را می‌گذارد و با خود گذشت.

ما در جاده اصولیت خود، می‌روانه و سرسختانه به می‌سازیم و مینرمیم هر زبیر بی که تاریخ حاضر ایران طی کند، به تازمین شک و تردید از این سر-سختی در راه و عقیده هدف، از هیچیک دست نمی‌کشیم، زیرا مطمئنیم که هر سیاست دیگری که بنهاد متابع اساسی مردم ایران را در راه استقلال، بجه در صفحه ۲

و غیر روحانی، و از آنجمله امام خمینی و آیتاله طالقانی و آیتاله طهرانی و سپس مهدی بازرگان و دکتر علی شریعتی و ابوالحسن بنی‌صدر و جمعی دیگر، برای تنظیم ایدئولوژی سیاسی-اجتماعی اسلامی تلاشهای گوناگونی بکار بردند. تردیدی نیست که در تشکیل این بینش، تلاشهای فکری نیز، چنانکه طبیعی است، رخ داده است. ما وارد این تلاش‌ها نمی‌شویم. تنها هدف ما آنست که آیا حزب توده ایران، که بینش سوسیالیسم علمی را دنبال می‌کند، در مورد این بینش توحیدی اسلامی، که برهم مبارزه بینش انقلابی سالیانی اخیر است، غرض چیست؟

ما ظن خود را در این باره مایلیم: ابراز داشته‌ایم، و این اظهار نظر، همان مفرغ روز خورشید نیست چینی روحانی که ما از آن متفرقیم؛ بلکه اظهار نظر اصول جیتی بر تحلیل علمی جریان است.

حاصل آنکه که آیتاله طالقانی بارها ابراز داشته، که باین بینش توحیدی قرآنی در بهره‌مندی و پیشرفت جامعه امروز ایران و خواستهای آموزش سوسیالیسم تشافقی از جهت هدف غمیضد و جاستان دوزم، جنب وانگور و را متضاد مثال آورده، ما نیز بوجود این حاشیه‌های خصوصی، متعقدیم و اختلاف نظر حارا، چهار دفعه‌ای نمی‌کند. چنان می‌گوی:

«تقاضای که بظاهر می‌کنند حکم بر احوال ظاهر می‌کنند ماک بلطنین و نیکو خمیرم قلب بینیم و بظاهر ننکریم» ایجاد جامعه قسط و عدل اسلامی، دفاع از شافع مستضعفین در قبال

مطلقه مذهبی و سیاسی را برای تحریک شرقی اجتماعی پیوند میدهد. اینکه «بینش توحیدی» هنوز در بسیاری از مسائل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، نظریات خود را چنانکه قابل تطبیق بر زندگی بشر یک جامعه حاضر صنعتی‌نشد، دقیق‌نسخه، واقعی است. ولی این نیز واقعیت است که چنین بینشی بوجود آمده و روند ضعیف یافتن خود را طی می‌کند.

بینش توحیدی، یک ایدئولوژی سیاسی-اجتماعی مبتنی بر اسلام، مبتنی بر قرآن است، یا بدین سخن، از جهت حایت خود یک بینش مذهبی است. آیا مذهب می‌تواند در دوران ما به اهمیتی که تصور شرقی اجتماعی بدل شده، واقعیت آنست که، بنابه صریح حکم انکلس، در قرون وسطی بارها مذهب، خواه در شرق، خواه در غرب، به دوش صیان خلق چل کرده‌ایم است، و از آنجمله متبع در کشورها، در دست شیمان زبیدی و اسمعیلی و التامیسی بارها، و بارها این نقش را ایفا کرده است.

در دوران حاضر، از زمان سید جمال‌الدین اسدآبادی، این کوشش بکار رفته است که یک ایدئولوژی اسلامی بسودیم و بر زبان حشگران تنظیم گردد. این روند در دوران رژیم گذشته، سراز دیر زمانی وضع و زمینه سازی، سرعت خاصی گرفت. امر که رژیم همه راههای مخالفت و اوبوسیون سیاسی را بسته بود، ولی حزب را بنابر عمل می‌کرد، موضوع تبدیل مذهب به یک ایدئولوژی سیاسی مبارز می‌نمود. به این روز و روز می‌نشد. برخی از متفکرین اسلامی، ابزار روحانی

یکی از ویژگیهای انقلاب بزرگ ایران، نقش برجسته‌ایست که در آن بینش توحیدی اسلامی، بتواند یکی از پرچم‌های مهم مبنی جنبش بازی کرده است.

علاوه بر این از مسلمانان شرقی و انقلابی، ابعاد روحانی و غیر روحانی، در پیدایش این بینش و اصول و احکام و استدلال و هدف آن مؤثر بوده است. این بینش نوعی تعبیر و تفسیر شرقی و حاضر از آیات قرآنی، پایش-گیری از نظریات انقلابی اجتماعی حاضر است و مانند دالیهات آزادی، که در کشورهای امریکای لاتین پرمه آمده،

پایه‌های اقتصادی شکوفان و مستقل را باید در همین دوران گذار استوار کرد.

اقتصادی که رژیم سرنگون شده از خود برای ایران پس از انقلاب به میراث گذاشت، در نتیجه سیاست‌های خانانه سلسله پهلوی، اقتصادی سخت ضعیفانه، مفلوکه، وابسته و آشفته است. ارقام زیر، این واقعیت را نشان میدهد:

در حالیکه صنعت نفت به تنهایی حدود ۵۹ درصد تولید داخلی را تأمین میکند، سهم کشاورزی در آن اندکی بیش از ۱۰ درصد صنایع (شامل صنعت معدن، ساختمان، آب‌پزی) مجموعاً ۱۴ درصد و بخش خدمات ۲۷ درصد است. این ارقام که حاکی از رشد ناچیز رشته‌های بسیار مهمی است که باید کشور را از لحاظ مواد غذایی، مواد خام صنعتی، ماشین آلات، علوم، ساختمان، انرژی آب و غیره تقویت کنند، هم‌پایه‌ای غنی‌ماندگی اقتصاد ایران و هم‌پایه‌ای مفلوکه‌گی میان رشد این رشته‌ها است. صنایع تولیدی و سایل تولیدی که بزرگترین عامل استقلال اقتصادی کشور است، جز در رشته‌هایی که به کمک کشورهای سوسیالیستی ایجاد گردیده، تقریباً وجود نیافته است.

سهم بسیار بزرگ نفت در تولید داخلی، زمانیکه این رشته در دست کنسرسیوم بود، تسلط امریالیسم را بر عرصه‌ترین رشته فعالیت اقتصادی، که بیش از بقیه از تولید داخلی را تأمین میکرد، نشان میداد. اکنون نیز که دست کنسرسیوم از این منبع جانی کوفه شده، وابستگی یکجانبه نمی‌تواند در کشور به بازار جهان سرمایه‌داری، بخصوص جهان امریالیسم، بپیچد خود باقی است.

در آستانه انقلاب، بیش از ۴۰ درصد کالاهای لازم برای سرمایه‌گذاری ثابت‌نیز واردات کالاهای سرمایه‌ای از کشورهای امریالیستی تأمین میشد، که نشان وابستگی کامل رشته‌های تولیدی، بخصوص صنایع کشور، به تکنیک و سرمایه خارجی است. حتی بخش عمیق از مواد اولیه و خام صنایع کشور از خارج وارد میشد. بیش از ۶۶ درصد از واردات ایران را کالاهای واسطه‌ای یا همان مواد خام و اولیه و نیمه‌تولید تشکیل میداد، که بخش بزرگی از صنایع بخصوص صنایع هوافضا کشور را تأمین میکرد. بیش از ۵۰ درصد واردات ایران را کشورهای امریالیستی در دست داشتند. بزرگترین بانک‌های خصوصی در دست سرمایه‌داران بزرگ وابسته است که سرمایه‌های تولیدی و تجاری و بانک‌ها و سرمایه‌های خارجی در آویخته است. حتی رشته یقه نیز از طریق یقه‌های انکالی وابسته به سرمایه‌های خارجی است.

تأمین ارقام نمودار وضع اقتصادی فاجعه‌باری است که رژیم سابق برای مردم ایران به جا گذاشت است. باید اضافه کرد که کود و پریشانی و بی‌عمرانی که اقتصاد ایران در آخرین سالهای سلطه رژیم سابق دچار آن بود، در دوران انقلاب بطور ناگزیر تشدید شد. پس از انقلاب نیز خرابکاریهای امریالیسم و سرمایه‌داران بزرگ وابسته و عامل آن و تحریکات گروه‌های چپ‌رو و چپ‌انها، باز هم بر حدت این درود و بحران و ناامیدی افزود.

اکنون ایران پس از انقلاب، با یک اقتصاد ضعیفانه، مفلوکه، وابسته، آشفته و دردم کوفه‌ای روبرو است. در نتیجه فقدان مواد اولیه، وسایل یدکی، اعتبار لازم و مدیریت مناسب، بخش قابل ملاحظه‌ای از کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی مستحق تعطیل است، یا با فقر تقابل کامل کار نمی‌کند، بحران کشاورزی همچنان ادامه دارد و کارهای ساختمانی در حال رکود است، یکبارگی، گرانی، گمبایی کالاهای مصرف عمومی، کمبود در مسکن، بهداشت، آموزش و غیره، تنها کارگران و دهقانان، بلکه قشرهای متوسط جامعه را نیز در زیر فشار تحمل ناپذیر و فرساینده قرار داده و موجب نارضایتی روزافزون توده مردم گشته است. امریالیسم و ضد انقلاب و گروه‌های امریالی از این نارضایتی برای برانگیختن مردم علیه انقلاب و رهبری آن سوء استفاده میکنند.

سال‌ها گریختن اقتصاد ایران و بی‌پودر زحمتکش، از سونی مستزاد یک برنامه کوفه ملت برای پایان دادن به پریشانی و آشفتگی‌های انقلاب و خرابکاریهای امریالیسم خارجی و ضد انقلاب داخلی است و از سوی دیگر تنظیم و اجرای یک برنامه علمی درازمدت برای خانه دادن به عقب ماندگی، مفلوکه‌گی و وابستگی اقتصادی راسخاید.

این دور برنامه باید بلام پیوند داشته باشند. برنامه کوتا مدت باید زمینه‌های تازه‌ای برای رشد آن اقتصاد کشور فراهم کند. اگر هدف برنامه کوتا مدت را در سنین به سطح اقتصاد دوران قیلاز انقلاب با همان کیفیت و روابط و معیارهای گذشته قرار دهیم، دچار اشتباه می‌شویم. و این اشتباهی است که دولت آقای بازرگان تاکنون مرتکب آن شده است.

قاطیعت انقلابی است نه «دنباله روی»

انقلاب ایران، امریالیستی است که در این انقلاب، امریالیسم، هم‌پایه‌ای عقلی، انقلابی است برای دحانی مردم و کشور ما از یوغ امریالیسم در تمام عرصه‌های سیاسی، نظامی، اقتصادی، مالی، فرهنگی، انقلابی است برای تأمین و تضمین آزادهای دمکراتیک، آزادی عقیده، بیان، علم، جمعیتها، احزاب، اجتماعات و غیره، و نیز حقوق دمکراتیک، حق کار، اصحاب، مسکن، بهداشت، فرهنگ و غیره.

این انقلاب به نخستین مرحله خود، یعنی واژگون ساختن ضد راجش- رژیم سلطنت استبدادی پهلوی- دست یافته، ولی انقلاب تمام نشده، هنوز باید با قاطیعت و دیگر اقدامات باید اهداف خود برسد.

دو اصل و هدف ضد امریالیستی و دمکراتیک انقلاب، در شرایط مشخص کنونی، هم وزن نیستند. اگر هر یک از این دو خلعت و هدف را در دو کفه ترازوی فرادهم، باید کفه ترازوی ضد امریالیستی انقلاب سنگینی کند. به عبارت دیگر آزادیهای دمکراتیک باید در خدمت هدف ضد امریالیستی انقلاب عمل کند. اگر از آزادیهای دمکراتیک بهره برداری گردد که امریالیسم مقهور و تسلیم مرنی شود، انقلاب را با شکست مواجه می‌نماید. عیار خلق را در برابر ماسک ضد انقلابی تبدیل کرد، یا از آن بالا، امریالیسم را طوری مرن می‌کند که گویا دیگر بر سر عقل آمده، می‌خواهد بدون مداخله حمت دمکراتی اقتصادی، و حتی دمکراتی نظامی، بسوی ما در آید، و یا اگر از این آزادیهای دمکراتی بهره برداری گردد، که اهداف ضد امریالیستی انقلاب را به دست آمده

و این نتیجه بجای ادامه مبارزه بر سر ضد امریالیسم و دحانی، نیروهای ضد امریالیستی یکبارگی در آماج تبلیغات قرار دهد، یک چنین بهره‌گیری از آزادیهای دحق فرشت، ایجاد مضبوط و خطر برای خود آزادیهای دحق دمکراتیک است.

همین دلیل حزب توده ایران، که اعتقاد راسخ به ضرورت حفظ تأمین و تحکیم و تضمین آزادیهای دحق دمکراتیک دارد، با استفاده از این آزادیهای برای بزرگ چهره متوف امریالیسم و پا برای یک به سازشگرانی که می‌خواهند حرکت ضد امریالیستی انقلاب را ترمز کنند، و یا در لباس انقلابی‌ها از آزادهایون ضد امریالیستی، می‌خواهند فتنه‌ها ز روی اهداف هنوز به دست نیامده انقلاب را ممکن و انود سازند و یا در کار ایجاد تفرقه در میان نیروهای انقلابی بجای ادامه یورش بر امریالیسم اند، نمی‌تواند موافق باشد.

حزب توده ایران، با بررسی جامع و علمی آرایش نیروهای انقلابی، ضد انقلابی، سازشگر، و مصافق انقلابی، باین نتیجه رسیده است که در شرایط کنونی باید در راه پیشبرد انقلاب بسوی اهداف ضد امریالیستی و دمکراتیک آن، با آتش توحید و یگانگی، امریالیسم را هدف بردارد. همین دلیل حزب توده ایران است که روند انقلاب، در کنار آن نیروهای منعی قرار گرفته است که در مبارزه بر ضد امریالیسم قاطع، آتش نا پذیر

بقیه در صفحه ۳

بقیه در صفحه ۳

رویدادهای ایران

- ۱- توندید زلف: اتحاد شوروی از استقلال و حاکمیت ایران و مردم ایران حمایت میکند
 - ۲- تظاهرات ضد امریکایی در اتلی
 - ۳- حمله بکارخانه‌های تهران لاداک می‌شود
 - ۴- امضا ضد امریالیستی حزب توده ایران و ماموران کمبه
 - ۵- مائولیت‌ها ماسک مذهبی دوآتشه می‌زنند
 - ۶- آتش‌زدن دفتر حزب توده ایران در فرسوشین کارگیت!
 - ۷- آشنایی نمایندگان مطبوعات باوزیر خارجه
 - ۸- اخبار ترکان کننده از خرمشهر و گنبد
 - ۹- چرا از فروش مردم جلوه‌گیری می‌کنند!
 - ۱۰- تهدید فعالیت ضد انقلاب در غرب ایران
 - ۱۱- راهپیمایی لوسوپیون و درخواستهای مکرر مردم
 - ۱۲- دیدارها و اعلام نظرهای که مسکوت ماند
 - ۱۳- افراد ازتلی، در کنار مردم با به انقلاب خدمت کنند
- مشروح خبرها در صفحه ۲

قرار داد دوجانبه نظامی ایران و آمریکا باید بدون درنگ لغو شود